

Da Sliphavns Standsse ved Nyborg ikke længere har nogen Betydning som Standsse be-
traktet, er Krigsbestyrelsen betænkt paa at overlade den med de deri værende, af Hæren hidtil be-
nyttede Bygninger til Finansministeriet. Som Følge heraf maa den hidtilværende Opsynsmand i
Standsen, afskediget Korporal Pølleesen, frastlytte den ham i en Række af Aar samme Steds overladte
Fribolig. Korporalen, der kun oppebærer en Pension af 382 Kr. aarlig og har tjent Staten i 43
Aar, hvoraf 34 Aar som Opsynsmand, er nu 64 Aar gammel og saa affældig, at hans og hans
Kones Eksistens vilde være alvorlig truet, naar han uden Godtgjørelse maatte give Afkald paa den
omtalte Fribolig med Hæve. Man kan derfor kun anse det for billigt, at der tiltaas ham et aar-
ligt Bedelag, som formenes passende at kunne ansættes til 144 Kr.

I Aaret 1852 blev der med Hensyn til den under Krigsministeriet bestaaende saakaldte
„Kasse for Landmilitæretatsens Legater og midlertidige Beholdninger“ af den daværende Krigsminister
truffet den Bestemmelse, at alle de i Kassen midlertidigt indestaende Deposita og rede Pengebehold-
ninger, af hvilke der ikke skulde svares Rente, skulde gjøres rentebærende for Legatkassens egen Reg-
ning, og at der i dette Diemed skulde anlægges en særskilt Konto i Kassens Hovedbog, hvorpaa
skulde optages de for bemeldte Beholdninger indkjøbte Penge-Effekter og de deraf faldende Renter.
Bestemmelsen med det saaledes for Legatkassens egen Regning dannede Fond var hovedsageligt, ved
strax at gjøre de til Kassen stedfindende Indbetalinger rentebærende i deres fulde Omfang, at sættes
istand til at dække de Tab, der kunde opstaa for Legatkassen ved de i Tilfælde af Udtællinger muligvis
nødvendige Realisationer af de i samme indestaende Penge-Effekter. I Livens Løb udgif imidlertid
de ommeldte i Legatkassen midlertidigt indestaende Deposita m. m. efterhaanden af Kassen for at
anvendes efter deres Bestemmelse, og Indførelsen af Indskrivningsbeviser medførte, at „Legat-
kassens eget Fond“ ikke blev benyttet ved Omfætninger af Midler, der tilhørte de til Forrent-
ning i Legatkassen indestaende Legater m. m., saaledes at Fondens Formue, navnlig efter Udgangen
af Finantsaaret 1861—62, stadigt er bleven forøget ved oplagte Renter af de den tilhørende
Kapitaler.

Sigejaaligt som der altsaa efter det Anførte i en lang Aarrække har været Anvendelse for
„Legatkassens eget Fond“ i dettes oprindelige Diemed, ligesaaaligt skjønnes der at være nogenformelst
Klæmelighed for, at der i Fremtiden vil blive nogen saadan nødvendig Anvendelse for det, og Fondets
vedvarende Bestaanen maa saaledes vistnok betragtes som en hensigtsløs Opsparen af Kapital.

Under disse Omstændigheder og under Hensyn til den Maade, hvorpaa omtaltes Fond uden
nogen direkte Udgift for Statskassen er tilveiebragt, er Krigsministeriets Tanke bleven henledet paa,
at søge Lovgivningsmagtens Samtykke til at anvende Fondets Midler, der den 31de Marts 1878
bestod i et Indskrivningsbevis for 16,000 Kroner og ca. 900 Kroner kontant, til Bedste for Hæren,
og navnlig for Underofficerstkassen, ved at komme de for denne bestaaende private Understøttelses-
kasser til Hjælp paa passende Maade og under betryggende Betingelser.